

2

De afgesproken dag was gekomen en in alle vroegte voordat de schooldeuren openen hadden we een groot affiche aangeplakt die de vergadering aankondigde en iedereen opriep aan de vergadering deel te nemen we nemen zonder te vragen stond er groot op en Gelso had er nog onder geschreven en alles wat we nodig hebben rector Mastino komt zoals altijd als eerste en leest het affiche blaast zijn wangen op en kijkt ons grimmig aan staart ons de een na de ander aan alsof hij zeggen wil ik neem het voor kennisgeving aan maar wacht maar jullie krijgen met mij te maken dan komen de leraren ze lezen zonder iets te zeggen en kijken ons als idioten aan een paar minuten later komt een groep conciërges naar buiten die Mastino had opgedragen de affiches te verscheuren

de moedigste conciërge die tegelijkertijd ook de domste was heft zijn arm op om het affiche er af te scheuren maar Cocco gaat woedend voor hem staan met opgeheven armen in zijn lange zwarte jas met purperrode voering en slaakt een kreet de conciërge houdt geschrokken op en ondertussen komen ook wij dichterbij de conciërges weten niet wat ze moeten doen kijken naar Mastino die ze vanuit het raam van het rectoraat gadeslaat maar uiteindelijk besluiten ze om weer naar binnen te gaan omdat ze zich realiseren dat het op een vechtpartij uitloopt als ze doorgaan de eerste scholieren die binnendruppelen hebben het tafereel gezien beginnen met ons te discussiëren en gaan niet naar binnen en langzamerhand wordt de groep groter Mastino denkt er goed aan te doen persoonlijk in te grijpen en komt in het voorportaal staan om te laten zien dat hij er ook is en begint heen en weer te lopen

op mij kwam het over als een fabriekseigenaar die voor de fabriek heen en weer loopt in de verhalen die ik over de eerste schermutselingen van de arbeiders en de eerste stakingen gelezen had dezelfde intimidatie methodes en de studenten werden echt bang iemand zegt dat hij naar binnen wil gaan duizenden uitvluchten schieten ze te binnen en hoewel we alle moeite doen om ze duidelijk te maken dat als we allemaal buiten blijven Mastino ons niets kan maken hij kan ons niet allemaal schorsen maar er is teveel besluiteloosheid en te veel angst en een eerste groepje gaat met gebogen hoofd naar binnen en dat is als een algemeen signaal ook de anderen haasten zich naar binnen en binnen enkele minuten is bijna iedereen binnen slechts een twintigtal blijft buiten en wij zessen en ook Mastino gaat weer naar binnen en grijnst tevreden

we trekken lange gezichten Malva is overstuur maar Cocco geeft niet op laten we naar binnen gaan en de vergadering toch door laten gaan met degenen die er zijn zegt hij we moeten het desondanks doen we hebben nu toch al niets meer te verliezen roept hij en zo halen we de anderen over de vergadering desondanks door te laten gaan we gaan met z'n allen naar binnen en installeren ons in een leeg klaslokaal op de begane grond we zijn een minuut binnen en hebben nog geen woord gezegd daar komt Mastino en brult wat doen jullie daar jij daar en jij en jij jullie zijn allemaal geschorst naar boven jullie naar mijn kantoor één voor één en dan gaat hij weer en laat de deur open Scilla geeft de deur een schop en sluit hem we schuiven twee banken er voor blijven een moment stil we moeten iets doen kijken elkaar in de ogen maar weten niet wat te doen we voelen ons als in een val

plotseling in een flits zie ik een pagina uit een brochure voor mijn ogen die ik deze zomer gelezen had over de strijdvormen in de fabrieken en dat soort dingen ik zie de bladzijde duidelijk voor ogen met de vet gedrukte titel demonstratie door de fabriek en ik zeg demo door de fabriek we moeten een demonstratie door de school houden wat zeggen de anderen daarvan ja een demo in de school we gaan alle klassen binnen en halen

iedereen eruit laten we het ten minste proberen we beginnen bij de eerste en zo verder iedereen is het er mee eens we gaan de gang op en formeren een kleine stoet en komen bij het eerste klaslokaal de les is al begonnen we storten ons zwijgend naar binnen de leraar een bekende lakei van Mastino schrikt zich dood en zegt niets en alle scholieren draaien zich naar de deur

Valeriana is resoluut wanneer ze spreekt ze is zelfverzekerd nerveus maar ze heeft zeker een duidelijke luide stem de rector heeft ons allemaal geschorst zegt ze omdat we zonder toestemming een vergadering wilden houden iedereen wist het jullie allemaal wisten ook dat we van plan waren deze vergadering te houden al twee weken lang discussiëren we erover vandaag zijn jullie uit angst naar binnen gegaan maar als jullie vandaag bang zijn dan zullen jullie ook morgen en altijd bang zijn en zullen we nooit zelf over onze eigen problemen kunnen beslissen dus jullie moeten nu meteen iets doen we moeten de vergadering nu meteen houden wij allemaal om te laten zien dat we in deze school geen slaven zijn we moeten het doen om dat te doen wat op alle andere scholen ook is gedaan om te laten zien dat we zelf besluiten nemen want het is onze school en niet die van Mastino

Cocco en Scilla kijken de leraar dreigend aan alsof ze willen zeggen waag het niet je mond te openen en hij blijft werkelijk heel stil staan bij enkele banken wordt er opgestaan en komen de eerste commentaren ja laten we naar buiten gaan iedereen naar buiten ja laten we een ronde langs alle klassen maken van de andere kant van de gang komt Mastino en ziet de stoet demonstranten hij begint te brullen maar nu kan hij niemand meer angst in boezemen Cocco blijft voor hem staan en schreeuwt hem in zijn gezicht vergadering vergadering Mastino brult verder rood van woede en dreigt iedereen eruit te gooien en brult dat we terug de klas in moeten maar de demonstratie is al de volgende klas binnengestroomd de methode is met z'n allen tegelijkertijd het klaslokaal binnen te stormen

Valeriana heeft haar toespraak pas voor de helft gehouden als iedereen al is opgesprongen om naar buiten te gaan we hoeven bijna niets meer te zeggen ze hebben alles al begrepen het rumoer lokt ook iedereen uit de andere klassen de begane grond lijkt leeg geveegd we gaan de trappen op naar de eerste verdieping en gaan de eerste de beste klas binnen nu zijn er al zo veel mensen dat niet iedereen erin kan en ook hier komen alle scholieren onmiddellijk naar buiten degenen die van buiten naar binnen dringen stuiten op degenen die van binnen naar buiten dringen we gaan de andere klaslokalen helemaal niet meer in de scholieren komen overal vanzelf naar buiten ook op de tweede verdieping we zien hoe ze zich over de balustrade buigen we brullen iedereen naar buiten en gaan de trappen op naar de tweede verdieping en als we boven in de gang aankomen is iedereen de klaslokalen al uit en sluiten ze zich bij de demo aan

de stoet staat boven aan de trap is overvol over de gehele lengte we horen Mastino beneden die iets schreeuwt maar men verstaat hem niet hoort niet wat hij zegt het is een ongelooflijke puinhoop we buigen ons voorover en zien Mastino beneden op de begane grond midden in het trappenhuis hij trekt zich de haren uit het hoofd en trekt een vertwijfeld gezicht we horen enkel hoe hij schreeuwt de trap de trap van boven vliegen papieren kogels ze komen neer op Mastino's hoofd van de eerste en ook van de tweede verdieping vliegen balpennen gummen potloden naar beneden en vervolgens ook schriften en boeken iedereen gooit iets naar beneden op Mastino die daar beneden staat helemaal alleen in het trappenhuis hij doet niet eens moeite om zich te beschermen de handen in het haar niet om zichzelf te beschermen en schreeuwt nog steeds de trap de trap

de leraren zijn nergens te bekennen de conciërges zijn verdwenen enkele leraren zijn de lege klaslokalen in gevlucht en hebben zich opgesloten achter elkaar sneuvelen de ramen van de klaslokalen de leraren staan er vol afgrijzen bij met de rug te

gen de muur beneden slaakt Mastino een laatste wanhopige kreet waarmee hij zich eindelijk verstaanbaar kan maken de trap stort in brult hij het geschreeuw neemt af maar niet zo zeer door wat Mastino heeft gezegd maar omdat men zich genoeg afgereageerd heeft Gelso kijkt me aan door zijn kleine ronde brillenglazen en vraagt wat is dat voor gelul van die klootzak en Cocco zegt hij bluft alleen maar daar beneden hij weet niet meer wat hij moet doen Mastino heft zijn armen en roept smekend kinderen kinderen hou op de trap houdt het niet kan het gewicht niet aan kom rustig naar beneden om de beurt zonder te rennen rustig aan

hoezo rustig naar beneden moet je horen hij kan het niet laten om bevelen te geven roept Cocco je neemt nu al je dreigementen terug je neemt nu alles terug hier waar iedereen bij is niemand vliegt eruit en we vergaderen wanneer we willen we horen een ovationeel gebrul iedereen roept vergadering vergadering Mastino beneden spreidt zijn armen en laat ze weer zakken en wanneer hij eindelijk kan praten zegt hij zwaar ademend ja ja alles wat jullie willen maar kom onmiddellijk naar beneden ik smeek jullie ik zeg het om jullie bestwil kom naar beneden ga langzaam naar beneden niet rennen asjeblijft niemand wordt geschorst jullie mogen vergaderen maar kom asjeblijft naar beneden en iedereen roept we hebben gewonnen we hebben gewonnen maar niemand gaat naar beneden niemand gelooft het verhaal van de instortende trap niemand denkt er ook maar een seconde aan

Gelso poetst tevreden zijn brillenglazen Malva en ik vallen elkaar vol geluk in de armen en nog steeds horen we Cocco met zijn hese stem roepen nu heb je geen praatjes meer hè en voegt hij er aan toe je bent ontslagen Mastino voor altijd als we je roepen kom je naar het kantoor en we horen de stem van Valeriana we kunnen beter naar beneden gaan naar de binnenplaats zegt ze om te vergaderen alleen daar is er plek voor iedereen en iedereen roept mee eens iedereen roept vergadering vergadering op de binnenplaats op de binnenplaats en begint naar beneden te gaan en in plaats van rustig naar be-

neden te gaan zoals Mastino het wilde rennen ze allemaal naar beneden en daarbij nog stampvoetend en springend om hem te ergeren en iedereen is aan het duwen Mastino staat er nog steeds roerloos bij met opgeheven armen de ogen naar boven gericht schreeuwend nee nee voorzichtig voorzichtig en iedereen weet hoe het uiteindelijk afliep